

20 Οκτωβρίου, 1995

[ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

NANDAN KUMAR SAHA,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 884/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Δικαστική αναστολή εκτελέσεως διοικητικών πράξεων — Κατ' αρχήν δεν αναστέλλονται οι αρνητικές πράξεις — Νομολογία.

- 5 *Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αίτηση για προσωρινό διάταγμα αναστολής της προσβαλλόμενης πράξης — Αλλοδαποί — Άδεια παραμονής — Λήξη και άρνηση ανανέωσής της — Καθαρά αρνητική απόφαση που δεν μπορεί να ανασταλεί από το Δικαστήριο.*
- 10 Ο αιτητής αποτάθηκε, στα πλαίσια της προσφυγής του, για διάταγμα αναστολής εκτελέσεως της μη παράτασης της άδειας παραμονής του στην Κύπρο, κατά το θετικό της μέρος, όπως υποστήριξε.
- 15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι:
- 20 Το ότι κατ' αρχήν δεν αναστέλλονται αρνητικές αποφάσεις της διοίκησης έχει, για λόγους στους οποίους δεν είναι ανάγκη να αναφερθούν, διακηρυχθεί σε αριθμό αποφάσεων.
- 25 Το Δικαστήριο περιορίζεται στο κατά πόσο η απόφαση του Λειτουργού Μετανάστευσης περιέχει θετικό μέρος, όπως εισηγήθηκε ο συνήγορος του αιτητή. Η απάντηση είναι αρνητική. Κατά την άποψη του Δικαστηρίου, η εν λόγω απόφαση περιορίζεται αποκλειστικά σε άρνηση χορήγησης στον αιτητή άδειας για περαιτέρω παρα-

μονή στην Κύπρο. Η εν συνεχεία διατύπωση παράκλησης προς τον αιτητή να προβεί σε διευθετήσεις έτσι ώστε να αποχωρήσει από την Κύπρο εντός της ταχθείσας προθεσμίας δεν αποτελεί παρά μόνο το φυσιολογικό επακόλουθο της αρνητικής απόφασης.

5

Η υπόθεση **Georgiou (No. 1)** διαφέρει από την παρούσα κατά το εξής. Εκεί η αιτήτρια είχε κληθεί να εγκαταλείψει την Κύπρο και συνάμα πληροφορήθηκε ότι αν παρέλειπε να συμμορφωθεί θα απελαύνετο.

Εκείνο που εδώ επιχειρεί ο αιτητής είναι, όπως και στην υπόθεση **Sayigh** “να προκαταλάβει ενδεχόμενη μελλοντική ενέργεια των Αρχών να τον απελάσουν”: (σελ. 280 σε μετάφραση). Και τούτο κατόπιν μιας, αποκλειστικά αρνητικής απόφασης. Αυτό δεν είναι επιτρεπτό.

10

Η αίτηση απορρίπτεται.

15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Goulelis v. Republic (1969) 3 C.L.R. 583,

Georgiou v. Republic (No.1) (1968) 3 C.L.R. 401,

20

Artemiou v. Republic (No.2) (1966) 3 C.L.R. 526,

Tyrokomou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 403,

25

Karram v. Republic (1983) 3 C.L.R. 199,

Papacharalambous v. Republic (1983) 3 C.L.R. 694,

Sayigh v. Republic (1986) 3 C.L.R. 277.

30

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά την έκδοση προσωρινού διατάγματος με το οποίο να αναστέλλεται η απόφαση του καθ' ου να εκδιώξει τον αιτητή από την Κύπρο και/ή να ζητήσει από αυτόν να εγκαταλείψει την Κύπρο.

35

A. Ευτυχίου, για τον Αιτητή.

40

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Κατά το 1991 ο Λειτουργός Μετανάστευσης χορήγησε στον αιτητή άδεια παράμονής στην Κύπρο για φοίτηση

σε κολλέγιο στη Λευκωσία. Η φοίτηση του αιτητή άρχισε με την έναρξη του ακαδημαϊκού έτους 1991-1992 και συνεχίστηκε μέχρι τη λήξη του ακαδημαϊκού έτους 1994-1995. Στο διάστημα αυτό δεν κατόρθωσε όμως να συμπληρώσει ακόμα και την πρώτη φάση των σπουδών του. Ενόψει αυτής της εκδηλωθείσας αδυναμίας του αιτητή, ο Λειτουργός Μετανάστευσης αποφάσισε, εξετάζοντας αίτηση του αιτητή για άδεια παράτασης παραμονής στην Κύπρο, ότι αυτό δεν εδικοιολογείται. Γνωστοποίησε το γεγονός με επιστολή ημερομηνίας 23 Αυγούστου 1995 η οποία, διατυπωμένη στα αγγλικά, ανέφερε τα εξής:

"I am directed to refer to your application dated ..... requesting extension of your temporary residence in Cyprus, under the Aliens and Immigration Laws of 1952-1991 and its relevant Regulations of 1972-1991 to enable you to reside in Cyprus as a student with the above college ..... and to inform you that your application has been very carefully considered but it was not found possible to be approved.

In view of the above you are hereby requested, in fourteen (14) days to make the necessary arrangements to leave Cyprus at once."

Ο αιτητής, με επιστολή του συνηγόρου του ημερομηνίας 31 Αυγούστου 1995, ζήτησε αναθεώρηση της απόφασης, προβάλλοντας ότι η αδυναμία του να συμπληρώσει ως τότε τις σπουδές του οφειλόταν σε προσωπικά προβλήματα και εξηγώντας ότι ενόψει βελτίωσης που σημειώθηκε στην απόδοση του κατά το τελευταίο ακαδημαϊκό έτος, ανέμενε πώς θα συμπλήρωνε την πρώτη φάση μέχρι τον Ιανουάριο του 1996. Ο Λειτουργός Μετανάστευσης απάντησε με επιστολή ημερομηνίας 26 Σεπτεμβρίου 1995 ότι επέμενε στην άρνηση του να χορηγήσει την αιτούμενη άδεια και παρακάλεσε όπως γίνουν αμέσως διευθετήσεις για επιστροφή του αιτητή στη χώρα του.

Την 13 Οκτωβρίου 1995, ο αιτητής καταχώρησε την προσφυγή με την οποία προσβάλλει την απόφαση του Λειτουργού Μετανάστευσης "να απορρίψει την αίτηση για επέκταση της άδειας μαθητή για να συνεχίσει τη φοίτηση του ..... και να καλέσει αυτόν να εγκαταλείψει την Κύπρο". Καταχώρησε ταυτόχρονα και μονομερή αίτηση για έκδοση προσωρινού διατάγματος με το οποίο "να αναστέλλεται η απόφαση του καθ' ου να εκδιώξει τον αιτητή από την Κύπρο και/ή να ζητήσει από αυτόν να εγκαταλείψει την Κύπρο".

Αγορεύοντας προχθές προς υποστήριξη της μονομερούς αίτησης, ο συνήγορος του αιτητή υπογράμμισε ότι το αιτούμενο προσωρινό διάταγμα επιδιώκεται σε σχέση με ό,τι ο ίδιος θεωρεί ως το θετικό μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης, ήτοι, εκείνο με το οποίο ο αιτητής εκαλείτο να εγκαταλείψει την Κύπρο εντός δεκα- 5
 τεσσάρων ημερών από τη γνωστοποίηση της απόφασης και όχι σε σχέση με την άρνηση του Λειτουργού Μετανάστευσης να χορηγήσει άδεια για περαιτέρω παραμονή του αιτητή στην Κύπρο. Καθώς ανέφερε, λάμβανε σε αυτή του την τοποθέτηση υπόψη την απόφαση στην υπόθεση **Goulelis v. Republic** (1969) 3 C.L.R. 583, στην οποία 10
 θεωρήθηκε ότι η αναστολή αρνητικής απόφασης, παρόμοιας με την παρούσα, θα ισοδυναμούσε με ανάληψη από το Δικαστήριο της εξουσίας που ανήκει στην αρμόδια αρχή, εφόσον η αναστολή θα είχε ως αποτέλεσμα να επιτραπεί η παράταση της παραμονής του αιτητή στην Κύπρο. Εισηγήθηκε ωστόσο ότι η υπόθεση **Goulelis** 15
 (ανωτέρω) - την ορθότητα της οποίας δεν αμφισβήτησε όσο και αν καθώς επεσήμανε στο γενικό κανόνα εισήχθησαν στην Ελλάδα κάποιες εξαιρέσεις - θα πρέπει να διακριθεί από την παρούσα περίπτωση εφόσον εκεί ο κίνδυνος απέλασης δεν ήταν παρά μόνο υπο- 20
 θετικός ενώ εδώ είναι πραγματικός. Παραλλήλως την παρούσα υπόθεση με την υπόθεση **Georgiou (No. 1) v. Republic** (1968) 3 C.L.R. 401, στην οποία, κατά τον συνήγορο, για παρόμοιο λόγο είχε εκδοθεί προσωρινό διάταγμα και εισηγήθηκε ότι η διάκριση που 25
 πρότεινε έγινε και από το Δικαστήριο στην υπόθεση **Goulelis** (ανωτέρω), για να εξηγηθεί το διαφορετικό τους αποτέλεσμα.

Το ότι κατ' αρχήν δεν αναστέλλονται αρνητικές αποφάσεις της διοίκησης έχει, για λόγους στους οποίους δεν είναι ανάγκη να αναφερθώ, διακηρυχθεί σε αριθμό αποφάσεων: βλ. εκτός από την **Goulelis** (ανωτέρω) και τις υποθέσεις **Artemiou (No. 2) v. Republic** 30
 (1966) 3 C.L.R. 526, **Tyrokou v. Republic** (1976) 3 C.L.R. 403, **Karram v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 199, **Papacharalambous v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 694, και **Sayigh v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 277. Το ότι στην Ελλάδα έχουν, ιδίως μετά το 1980, εισαχθεί ορισμένες εξαιρέσεις - βλ. Β. Σκουρή "Η δικαστική αναστολή εκτελέσε- 35
 ως των διοικητικών πράξεων", τρίτη έκδοση, σελ. 48-55 - δεν είναι ανάγκη να το συζητήσω εφόσον δεν τέθηκε τέτοιο θέμα για εξέταση.

Περιορίζομαι λοιπόν στο κατά πόσο η απόφαση του Λειτουργού Μετανάστευσης περιέχει θετικό μέρος, όπως εισηγήθηκε ο συνήγορος του αιτητή. Η απάντησή μου είναι αρνητική. 40
 Κατά την άποψή μου, η εν λόγω απόφαση περιορίζεται αποκλειστικά σε άρνηση χορήγησης στον αιτητή άδειας για περαιτέρω παραμονή στην Κύπρο. Η εν συνεχεία διατύπωση παράκλη-

5 της προς τον αιτητή να προβεί σε διευθετήσεις έτσι ώστε να αποχωρήσει από την Κύπρο εντός της ταχθείσας προθεσμίας δεν αποτελεί παρά μόνο το φυσιολογικό επακόλουθο της αρνητικής απόφασης. Το παράπονο του αιτητή είναι ουσιαστικά ότι δεν
 10 του παραχωρήθηκε άδεια παραμονής για το παρόν ακαδημαϊκό έτος με αποτέλεσμα να καλείται να εγκαταλείψει την Κύπρο και όχι ότι η ταχθείσα προθεσμία εντός της οποίας θα έπρεπε να προβεί στις αναγκαίες προς τούτο διευθετήσεις ήταν ανεπαρκής. Η εν λόγω αρνητική απόφαση το καθιστούσε βέβαια αυτονόητο
 15 ότι η χωρίς άδεια παραμονή του αιτητή στην Κύπρο μπορεί να συνεπαγόταν τη λήψη μέτρων. Τίποτε όμως δεν υπάρχει στην διατυπωθείσα παράκληση για αποχώρηση του από την Κύπρο που να εκφράζει αποκρουστικότητα του όποιου ενδεχομένου.

15 Η υπόθεση **Georghiou (No. 1)** (ανωτέρω) διαφέρει από την παρούσα κατά το εξής. Εκεί η αιτήτρια είχε κληθεί να εγκαταλείψει την Κύπρο και συνάμα πληροφορήθηκε ότι αν παρέλειπε να συμμορφωθεί θα απελαύνετο. Η αιτήτρια αποτάθηκε για προσωρινό διάταγμα αναστολής και πέτυχε. Στην **Goulelis** (ανωτέρω) γνωστοποιήθηκε στον αιτητή, με επιστολή ημερομηνίας 13 Δεκεμβρίου
 20 1969, ότι δεν εγκρίθηκε αίτηση του για άδεια παραμονής και εργασίας και ότι θα έπρεπε να εγκαταλείψει την Κύπρο μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 1969 οπότε έληγε εκδοθείσα άδεια προσωρινής παραμονής. Η αίτηση για προσωρινό διάταγμα αναστολής απορρίφθηκε.
 25 Δικαστής ήταν ο ίδιος και στις δύο εν λόγω υποθέσεις. Στην απόφαση στην **Goulelis** (ανωτέρω) αναφέρθηκαν τα εξής για να την διακρίνουν από την **Georghiou (No. 1)** (ανωτέρω):

30 "There is nothing on record to show that any action has been taken, or even decided upon administratively with a view to deporting the Applicant; and it is in this respect that the present case is distinguishable from **Georghiou (No. 1) v. The Republic** (1968) 3 C.L.R. 401. All that there appears on record is that he has been warned that he has to leave Cyprus when his
 35 visitor' s permit expires."

40 Η ίδια διάκριση έγινε και στις υποθέσεις **Tyrokomou** (ανωτέρω) και **Karram** (ανωτέρω). Ας σημειωθεί ότι αυτή η δεύτερη είναι στα ουσιώδη ταυτόσημη με την παρούσα: και εκεί, κατόπιν άρνησης για τη χορήγηση άδειας παραμονής στην Κύπρο, ζητήθηκε από τον αιτητή να προβεί σε διευθετήσεις να εγκαταλείψει την Κύπρο εντός δεκατεσσάρων ημερών. Είναι προφανές ότι στην υπόθεση **Georghiou (No.1)** (ανωτέρω) η αναφορά σε απέλωση της αιτήτριας αν δεν συμμορφωνόταν, θεωρήθηκε από το Δικαστήριο

ως ήδη επί τούτου ληφθείσα διοικητική απόφαση οπότε, θετική όντας εκ του περιεχομένου της, παρείχε έρεισμα για έκδοση προσωρινού διατάγματος αναστολής. Όπως όμως εξήγησα, η παρούσα περίπτωση διαφέρει. Εκείνο που εδώ επιχειρεί ο αιτητής είναι, όπως και στην υπόθεση *Sayigh* (ανωτέρω) "να προκαταλάβει ενδεχόμενη μελλοντική ενέργεια των Αρχών να τον απελάσουν": (σελ. 280 σε μετάφραση). Και τούτο κατόπιν μιας, αποκλειστικά αρνητικής απόφασης. Αυτό δεν είναι επιτρεπτό.

5

Με αυτή την κατάληξη καθίσταται αχρείαστη η ενασχόληση με οποιαδήποτε άλλη πτυχή.

10

Η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.